

Portal de lectura en línia

amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

llibres, notícies, novetats?

 Publicacions de l'Institut
Universitari de Lingüística
Aplicada, IULA
UNIVERSITAT POMPEU FABRA

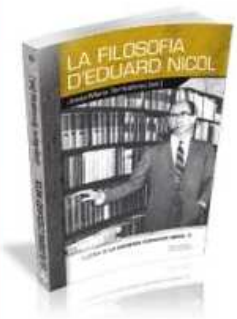
 Publicacions de
la Càtedra Ferrater Mora
UNIVERSITAT DE GIRONA

 Biblioteca d'Història Rural, BHR
ASSOCIACIÓ D'HISTÒRIA RURAL
DE LES COMARQUES GIRONINES

 Unitat d'Investigació
en Comunicació
Audiovisual, UNICA
UNIVERSITAT POMPEU FABRA

 Institut Català de Recerca
en Patrimoni Cultural

Recomanacions

**La Filosofia
d'Eduard Nicol**
Josep-Maria
Terricabras Nogueras
(Ed.)
Allò que sempre passa
—senzillament perquè
l'exill és una ruptura de
conseqüències.

**La realitat de
l'aparença**
Jörg Rudolf Zimmer
Per dialèctica no s'entén
pas una tradició del
pensament fonamentada
clàssicament per Hegel i
desenvolupada
posteriorment en la

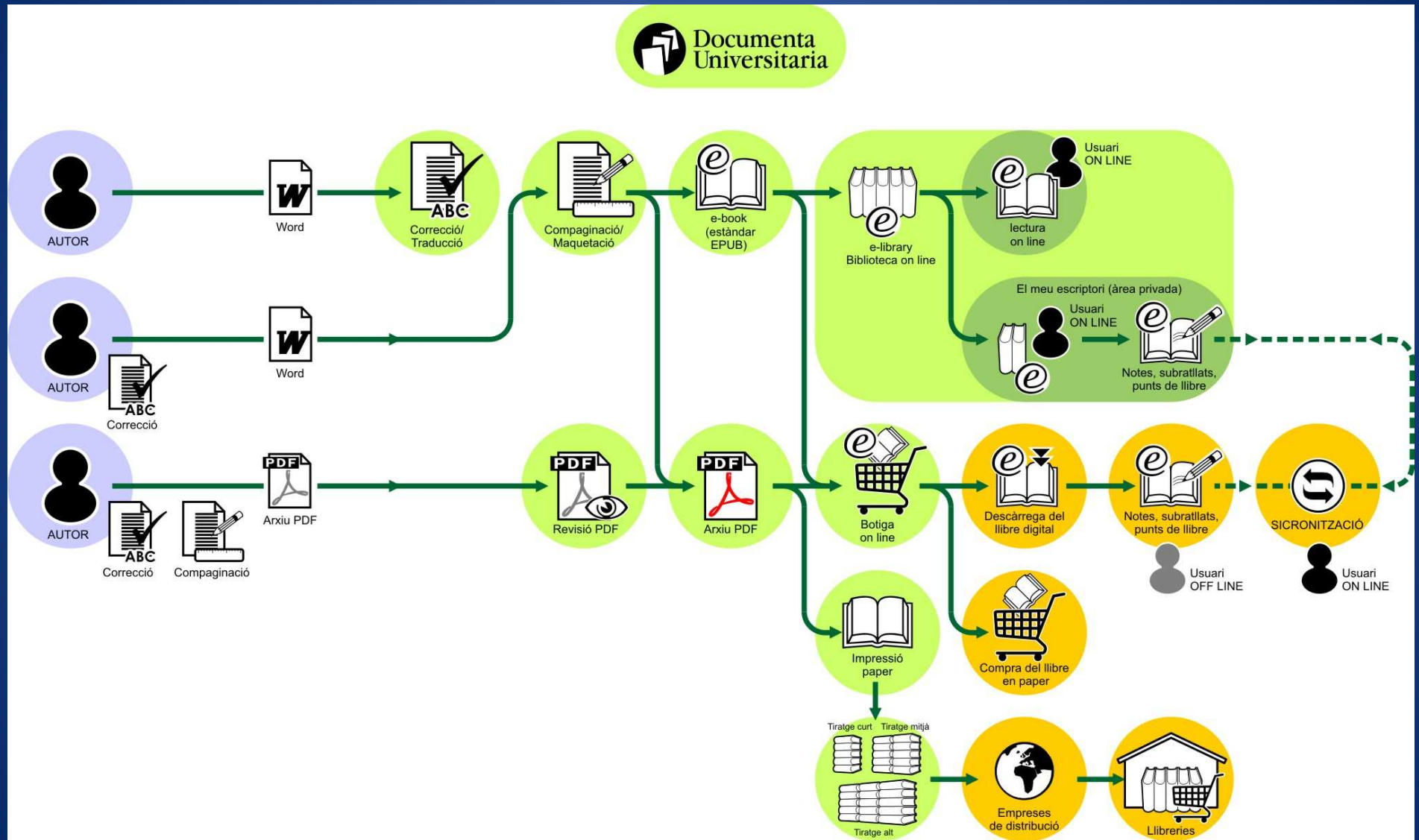
**Revista
Internacional de
Fenomenologia y
Hermenèutica
ALEA, 8**

**Els capítols
matrimonials**
Rosa Ros Massana
(Ed.)
En un sistema d'herència
indivisa com el català, els
contractes matrimonials
foren durant segles
l'instrument central que

Estructura de Documenta Universitaria

Descàrrega d'EPUB

- Permet la lectura en diferents eReaders:
 - iPad (a través de l'aplicatiu iBooks)
 - Adobe Digital Editions
 - iPhone
 - Plugin del Firefox
 - Azardi
- S'aprofiten totes les funcionalitats dels lectors
- No es pot sincronitzar amb el lector en línia

Característiques bàsiques d'eLibrary

- Llibres en format EPUB
- Aplicació de DRM social
- Lectura en línia, amb qualsevol navegador i sense necessitat d'instal·lar cap aplicatiu (plugin) a l'ordinador
- Accés per reconeixement d'adreça IP
- Accés per login (associacions, etc)
- “El Meu escriptori”
 - Permet la inserció de notes i subratllats al llibre
 - Només accessible a través d'un segon login
 - Notes i subratllats són, evidentment, només visibles pel lector identificat
 - Inserció de marques al llibre
 - Descàrrega de document (PDF) amb resum de subratllats i notes
- Cerques:
 - Bàsica, dins del llibre
 - Avançada, a tota la biblioteca
- Recomanació de lectures a les xarxes socials
- Publicació de revistes electròniques

Característiques futures eLibrary

- Lector propi per a equips portàtils (iPad, etc)
- Sincronització de notes i subratllats entre portal en línia i dispositiu portàtil
- Accés a material de recerca a partir del qual s'ha fet el llibre (només en el portal en línia)
- Eines per a la gestió estadística d'accés als continguts
- ... qualsevol tendència interressant de “Social Publishing”

Pantalla d'entrada al portal de lectura

< Documenta Universitaria e-library >

Amb la col·laboració de Generalitat de Catalunya Institut Català de les Indústries Culturals

Idioma **català** ok

Cris Sortir | canviar d'usuari

e-library | inici

Lector de llibres on-line. T'ofereim un ampli catàleg de llibres especialitzats (www.documentauniversitaria.com) i en aquest lector tindràs l'oportunitat de llegir-los, organitzar-los (guardar-te'ls a l'escriptori) i editar-los (fer subratllats, notes, posar marcadors, etc). Exportar totes les edicions a arxius pdf i obtenir un resum dels destacats més importants del llibre.

Col·leccions

- ▶ UNICA-Estudis
- ▶ Bios
- ▶ IULA (UPF)
 - Conferències
 - Monografies
 - Materials
 - Activitats
- ▶ BHR (Biblioteca d'Història Rural)
 - Documents
 - Estudis
 - Fonts
- ▶ Publicacions de la Càtedra Ferrater Mora
 - Lliçons de la Càtedra Ferrater Mora
 - Simposis de la Càtedra Ferrater Mora
 - Opuscles
 - Noms de la filosofia catalana
 - Premi d'Assaig Ferrater Mora
- ▶ Publicacions de l'ICRPC
 - Conferències
 - Llibres
- ▶ Plurals
 - Aula

Novetats

En primera persona
Identitat i passatge generacional i literari
Laura Solanilla Demestre

+i

Literalidad y dinamicidad en el discurso económico
M. Teresa Cabré i Castellví, Carme Bach Martorell, Carles Tebé Soriano

+i

Retòrica, marqueting d'idees i legitimació política

L'espectre del tripartit

< el meu escriptori >

Cerca avançada a la biblioteca

Cicle de conferències 94-95

+i

L'evolució del paisatge forestal a les terres gironines a la segona meitat de segle XX
Josep Gordi Serrat

+i

Treball agrari i reproducció econòmica
Enric Saguer i Hom

+i

Els arxius patrimonials
Pere Gifre i Ribas, Josep Matas i Balaguer, Santi Soler i Simon

+i

Cicle de conferències 95-96

+i

Curs de comptabilitat financera
Miquel Lladó Badosa

+i

Vista dels títols d'una col·lecció

The screenshot displays the 'e-library' interface. At the top, there is a navigation bar with the Documenta Universitaria logo and the text 'e-library'. To the right, there are options for 'Idioma català' and 'ok', and a user profile section for 'Cris' with 'Sortir' and 'canviar d'usuari' options. Below the navigation bar, there is a search bar and a link to 'Cerca avançada a la biblioteca'. The main content area is titled 'Biblioteca d'Història Rural, BHR' and 'ASSOCIACIÓ D'HISTÒRIA RURAL DE LES COMARQUES GIRONINES'. It features a grid of book covers with their titles and authors. On the right side, there is a sidebar titled 'el meu escriptori' which lists various collections and books, including 'Cicle de conferències 94-95', 'L'evolució del paisatge forestal a les terres gironines a la segona meitat de segle XX', 'Treball agrari i reproducció econòmica', 'Els arxius patrimonials', 'Cicle de conferències 95-96', and 'Curs de comptabilitat financera'.

< Documenta Universitaria e-library >

Amb la col·laboració de Generalitat de Catalunya Institut Català de les Indústries Culturals

e-library | Inici | BHR (Biblioteca d'Història Rural) | Estudis

Biblioteca d'Història Rural, BHR
ASSOCIACIÓ D'HISTÒRIA RURAL DE LES COMARQUES GIRONINES

L'evolució del paisatge forestal a les terres gironines a la segona meitat de segle XX
Josep Gordi Serrat

La reforma catòlica a la muntanya catalana a través de les visites pastorals
Xavier Solà Colomer

Treball agrari i reproducció econòmica
Enric Saguer i Hom

L'organització de l'espai rural a l'Europa mediterrània.
Rosa Congost Colomer, Gabriel Jover i Avellà, Giuliana Biagioli

el meu escriptori

Cicle de conferències 94-95

L'evolució del paisatge forestal a les terres gironines a la segona meitat de segle XX
Josep Gordi Serrat

Treball agrari i reproducció econòmica
Enric Saguer i Hom

Els arxius patrimonials
Pere Gifre i Ribas, Josep Matas i Balaguer, Santi Soler i Simon

Cicle de conferències 95-96

Curs de comptabilitat financera
Miquel Lladó Badosa

El meu escriptori

Darreres notícies

iptori +

< Documenta Universitaria e-library >

Idioma català ok

Cris Sortir | canviar d'usuari

Amb la col·laboració de Generalitat de Catalunya Institut Català de les Indústries Culturals

e-library | inici

Escriptori de ,

Cicle de conferències 94-95

L'evolució del paisatge forestal a les terres gironines a la segona meitat de segle XX

Josep Gordi Serrat

Treball agrari i reproducció econòmica

Enric Saguer i Hom

Els arxius patrimonials

Pere Gifre i Ribas, Josep Matas i Balaguer, Santi Soler i Simon

Cicle de

Curs de

L'espectre del

La reforma

Cerca avançada a la biblioteca

Unitat d'Investigació en Comunicació Audiovisual, UNICA
UNIVERSITAT POMPEU FABRA

Bios

COL·LECCIÓ PER A L'ESTUDI DE LA TEMÀTICA BIOTÈCNICA

Publicacions de l'Institut Universitari de Lingüística Aplicada, IULA
UNIVERSITAT POMPEU FABRA

Biblioteca d'Història Rural, BHR
ASSOCIACIÓ D'HISTÒRIA RURAL DE LES COMARQUES GIRONINES

Publicacions de la Càtedra Ferrater Mora
UNIVERSITAT DE GIRONA

Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural

Pantalla d'inici de lectura

Més visitades ▾ Primers passos Darreres notícies ↗

ct Editar ▾ Enviar a blog

http://www.docu...ca/show?id=239 +

e-library />

La reforma catòlica a la muntanya catalana a través de les visites pastorals

Xavier Solà Colomer

Coberta

Crèdits

▾ Concepte, organització i funció de les visites pastorals

- ▶ 1. La visita pastoral: significat, història i sentit
- ▶ 2. Tipologia i desenvolupament de la visita pastoral
- ▶ 3. L'organització material i temporal de les visites
- ▶ 4. L'aparat i el personal administratiu de les visites pastorals
- ▶ 5. Lectura, publicació i còpia de les visites pastorals
- ▶ 6. Manaments generals diocesans

▾ La "visitatio rerum": l'estat material de les esglésies

- 1. Cementiris i fossars
- ▶ 2. L'interior del temple
- ▶ 3. Retaules i imatges
- ▶ 4. El tresor parroquial,

 Biblioteca d'Història Rural, BHR
ASSOCIACIÓ D'HISTÒRIA RURAL DE LES COMARQUES GIRONINES

Aquest e-book es propietat de Cris Segura | 40357922x

LA REFORMA CATÒLICA A LA MUNTANYA CATALANA. ELS BISBATS DE GIRONA I VIC (1587-1800)

XAVIER SOLÀ COLOMER

Terminado

Libre amb subratllats i notes

Més visitades - Primers passos - Darreres notícies

Editar - Enviar a blog

http://www.docu...ca/show?id=239

Documenta Universitaria

e-library

La reforma catòlica a la muntanya catalana a través de les visites pastorals

Xavier Solà Colomer

Coberta

Crèdits

- ▼ Concepte, organització i funció de les visites pastorals
 - ▶ 1. La visita pastoral: significat, història i sentit
 - ▶ 2. Tipologia i desenvolupament de la visita pastoral
 - ▶ 3. L'organització material i temporal de les visites
 - ▶ 4. L'aparat i el personal administratiu de les visites pastorals
 - ▶ 5. Lectura, publicació i còpia de les visites pastorals
 - ▶ 6. Manaments generals diocesans
- ▼ La "visitatio rerum": l'estat material de les esglésies
 - 1. Cementiris i fossars
 - ▶ 2. L'interior del temple
 - ▶ 3. Retaules i imatges
 - ▶ 4. El tresor parroquial,

Biblioteca d'Història Rural, BHR
ASSOCIACIÓ D'HISTÒRIA RURAL DE LES COMARQUES GIRONINES

Aquest e-book es propietat de Cris Segura | 40357922x

La "visitatio rerum": l'estat material de les esglésies

1. Cementiris i fossars

A partir del segle XI es generalitza el costum d'enterrar al voltant les esglésies, en l'espai que les rodeja, dins la sagrera.[1] Aquests espais són ben aviat alterats demogràfiques –per exemple, les pestes que són omeses a les visites– o pel creixement urbanístic. A finals del segle XVIII –a partir de la Reial Cèdula del 3 d'abril de 1774– l'interior del casc urbà, de la mala salubritat i falta d'higiene que comportaven, amb els conseqüents trasllats en indrets apartats; en el nostre cas les visites no en parlen, ja que la construcció de noves capelles o sagrades esglésies parroquials, a les darreries del segle XVI, "devés lo carrer que devalla del prat o plassa verda de l'espai ínfim, mínim i secundari rera l'església".[2]

24/02 2011

La proximitat a l'església els feia especialment vulnerables a ser reduïts i empetitits, ja que la construcció de noves capelles o sagrades esglésies parroquials, a les darreries del segle XVI, "devés lo carrer que devalla del prat o plassa verda de l'espai ínfim, mínim i secundari rera l'església".[2]

Les visites gironines i vigatanes del segle XVIII mostren les conseqüències de la invasió de les capelles i sagristies: la humitat i l'aigua que penetrava a l'interior, havent-se al·ludat a "alrededores de la yglesia parroquial por ser más alto que el interior de ella hace húmeda hasta cierta elevación las paredes y malvaratá con esto los altares, manteles y ornamentos de la sacristia".[3] permetre la ventilació. I així mateix a La Pinya, Cogolls i Sant Climent d'Amer (1736), Tavertet (1746), Sant Vicenç de Susqueda (1755) i Sant Martí Sescorts (1774).

Les pestes del segle XVIII tingueren una influència decisiva en la creació dels "fossars" pròpiament dits, forats o fosses comunes. La documentació episcopal esmentava pobres, anònims, estrangers, soldats o malalts sospitosos. Aquestes osseres feien que, en moltes ocasions, parts de l'esquelet estiguessin abandonades a la sort dels animals, de manera que no puguin entrar bestiar"[4] i a Corcó obligava enterrar "tots los caps de morts del fossal".[5]

Encara avui en dia hi ha uns quants cementiris instal·lats –o fins fa poc– davant l'entrada de l'església, i s'havia de passar a través d'ells per accedir a l'església: Riera de Sant Martí precisament per l'ús quotidià que se'n fa, per la pèrdua del caràcter sagrat, quan la seva funció original adquireix un nou sentit i es converteix en un lloc ideal per realitzar visites. Així anomena la "mort domada", que cohabita amb harmonia amb els vius.[7] Els exemples que aporten les visites prenen aquesta direcció.

24/02 2011

La majoria dels bisbes n'esmenten i castiguen la profanació, havent-s'hi barallat, comès algun crim o violentat alguna persona eclesíàstica. El catàleg de delictes exceptuats i reduït dràsticament els llocs sagrats que gaudien del privilegi reial.[9] Però, en molts casos s'hi fa referència, com a Sant Feliu de Pallerols, el 1595 diu que "no treballen, ni filen al cementiri de dita esglésya",[10] i 1598 "no profanin el cementiri";[11] a Sant Romà de Sau, el 1590, prohibia "que ninguna dona estengue bugada ni altres draps en dit cementiri pena de perdre la vida";[12] a Sant Feliu de Guíxols, el 1590, prohibia "que ningun home ni dona no puguin entrar en dit cementiri y que non posen més en ella".[13] També s'emprava com a abocador d'esquelets, de manera que, passant per ells fems, pallas, caramuxes, o altres immundícies, ha proveït y manat que desta hora al devant ningú estanga roba ni passe palles. Aquesta costuma de reunir-s'hi la universitat.

Borroмео aconsellava no plantar-hi arbres ni plantes ornamentals. Però, l'estat de deixadesa, lluny de ser un jardí, era relativament freqüent, com a Cogolls (1615) "Andreu del Coll (1619) manava "desemboscar lo fossal y traure lo barder".[16] Els manaments també n'obligaven el tancament amb murs perimetrals –d'obra, més o menys alta– i a tancar amb portes i claus, i a tancar amb murs i portes animal salvatge. La pastoral del bisbe Taverner del 1725 no fa més que confirmar el que s'anà repetint en gairebé totes i a cada una de les visites i parròquies prèvies, com a Sant Climent d'Amer (1736), Tavertet (1746), Sant Vicenç de Susqueda (1755) i Sant Martí Sescorts (1774).

2. L'interior del temple

Creació de subratllats i notes

Més visites ▾ Primers passos Darreres notícies ▾

Editar ▾ Enviar a blog

http://www.docu...ca/show?id=239 +

Documenta Universitaria

e-library />

<<<<<<<<<<<</>

La reforma catòlica a la muntanya catalana a través de les visites pastorals

Xavier Solà Colomer

Coberta

Crèdits

▼ Concepte, organització i funció de les visites pastorals

- ▶ 1. La visita pastoral: significat, història i sentit
- ▶ 2. Tipologia i desenvolupament de la visita pastoral
- ▶ 3. L'organització material i temporal de les visites
- ▶ 4. L'aparat i el personal administratiu de les visites pastorals
- ▶ 5. Lectura, publicació i còpia de les visites pastorals
- ▶ 6. Manaments generals diocesans

▼ La "visitatio rerum": l'estat material de les esglésies

- ▶ 1. Cementiris i fossars
- ▶ 2. L'interior del temple
- ▶ 3. Retauls i imatges
- ▶ 4. El tresor parroquial,

Biblioteca d'Història Rural, BHR
ASSOCIACIÓ D'HISTÒRIA RURAL DE LES COMARQUES GIRONINES

Aquest e-book es propietat de Cris Segura | 40357922x

La "visitatio rerum": l'estat material de les esglésies

1. Cementiris i fossars

A partir del segle XI es generalitza el costum d'enterrar al voltant de les esglésies, en l'espai que les rodeja, dins la sagrera.[1] Aquests espais són ben aviat alterats i traslladats ja des de la Baixa Edat Mitjana per l'efecte dels terratrèmols, pel desbordament per crisis demogràfiques –per exemple, les pestes que són omeses a les visites– o pel creixement urbanístic. A finals del segle XVIII –a partir de la Reial Cèdula del 3 d'abril de 1787–, Carles III i els seus ministres es feren ressò de la problemàtica sorgida dels cementiris situats a l'interior del cas urbà, de la mala salubritat i falta d'higiene que comportaven, amb els conseqüents trasllats en indrets apartats; en el nostre cas les visites no en parlen, potser perquè no se'n veuen afectats.

24/02 2011 La proximitat a l'església els feia especialment vulnerables a ser reduïts i empetitits, ja que la construcció de noves capelles o sagristies sempre era a expenses del cementiri, tal com passà amb la construcció de la nova església parroquial de Sant Feliu de Pallerols, a les darreries del segle XVI, "devés lo carrer que devalla del prat o plassa verda de la present vila, perquè en les altres parts sestrenyaria lo samentiri", relegant-lo a un espai ínfim, mínim i secundari rera l'església.[2]

Les visites gironines i vigatanes del segle XVIII mostren les conseqüències de la invasió de les capelles i sagristies: la humitat i l'aigua que penetrava a l'interior, havent de rebaixar la terra del cementiri, tal com a Sant Martí Sescorts: "por quanto el piso del cementerio y demás alrededores de la yglesia parroquial por ser más alto que el interior de ella hace húmeda hasta cierta elevación las paredes y malvaratá con esto los altares, manteles y ornamentos de la sacristía"[3] manant per una canalització al voltant a la mateixa alçada del paviment de l'església per escoliar l'aigua i permetre la ventilació. I així mateix a La Pinya, Cogolls i Sant Climent d'Amer (1736), Tavertet (1746), Sant Vicenç de Susqueda (1755) i Sant Martí Sescorts (1774).

Les pestes del segle XVIII tingueren una influència decisiva en la creació dels "fossars" pròpiament dits, forats o fosses comunes. La documentació episcopal esmenta el fossar del cementiri, que pot indicar l'existència d'un enorme forat on s'enterraven els desconeguts, pobres, anònims, estrangers, soldats o malalts sospitosos. Aquestes osseres feien que, en moltes ocasions, parts de l'esquelet estiguessin abandonades a la sort dels animals feréstecs, com a Falgars on es manava "escombren lo foso o clot del enterrament del sementiri de manera que non pugan entrar bestiar"[4] i a Corcó obligava enterrar "tots los caps de morts del fossar".[5]

Encara avui en dia hi ha uns quants cementiris instal·lats –o fins fa poc– davant l'entrada de l'església, i s'havia de passar a través d'ells per accedir a l'església: Ridaura, La Barroca, Les Encies, Pruit i Vilanova de Sau. Una ubicació no ben vista per Carlo Borromeo, precisament per l'ús quotidià que se'n fa, per la pèrdua del caràcter sagrat, quan la seva funció original adquireix un nou sentit i es converteix en un lloc ideal per realitzar-hi tasques diàries, actes deshonestos o sacrílegs, i que els bisbes intenten restablir.[6] És el que Philippe Airès anomena la "mort domada", que cohabitava amb harmonia amb els vius.[7] Els exemples que aporten les visites prenen aquesta direcció.

La majoria dels bisbes n'esmenten i castiguen la profanació, havent-s'hi barallat, comès algun crim o violentat alguna persona eclesíastica.[8] En el segle XVIII, la legislació papal –sobretot Climent XIV– va ampliar el catàleg de delictes exceptuats i reduí dràsticament els llocs sagrats que gaudien del privilegi reial.[9] Però, en molts casos s'hi buscava una utilitat i servei, lluny de pensar en la profanació. S'hi filava i estenia roba i cànem, com a Sant Feliu de Pallerols, el 1595 diu que "no treballen, ni filen al cementiri de dita església".[10] i filin al torn, ni estenguin roba en dit cementiri";[11] a Sant Romà de Sau, el 1590, prohibia "que ninguna dona estengue bugada ni altres draps en dit cementiri pena de perdre la roba"[12] o bé el 1615 a Sant iri de dita ysglésia en continent sia treta de dit sementiri y que non posen més en ella".[13] També s'emprava com a abocador d'escombraries –a Rupit diu "és gran irreverència dels llochs sagrats estendre en cics, ha proveït i manat que desta hora al davant ningú estanga roba ni passe palles, caramupes ni altres vasuras"-[14] anar-hi a fumar –a Les Preses, el 1717– o reunir-s'hi la universitat.

Però, l'estat de deixadesa, lluny de ser un jardí, era relativament freqüent, com a Cogolls (1615) "se mana als dits obrers hàjan de ròmpre los arbres són al sementiri y trauer-ne les herbes"[15] i a Sant o barder".[16] Els manaments també n'obligaven el tancament amb murs perimetrals –d'obra, més o menys alts–, construir-hi passos o trencapasses metàl·liques i portes per a que no hi entrés cap bèstia o que confirmés el que s'anà repetint en gairebé totes i a cada una de les visites i parròquies prèvies, copiant Borromeo.[17]

rats

El més habitual era trobar el baptisteri dins una capella lateral de l'església, pròxim a la porta principal, per no demetre's l'entrada als no batejats, i fins fa poc ho trobàvem a Sant Joan de Balbs, on la pica baptismal estava situada en un porxo lateral. La visita a Sant Joan de

Anotacions i coses a tenir en compte:

nota 2
nota dsadkljfsñd
dsklfjadñlk sdñkfkjads ñdsklfj

enviar

Àrea de lectura a pantalla completa

és visitades - Primers passos - Darreres notícies

Editar - Enviar a blog

http://www.docu...ca/show?id=305

Aquest e-book es propietat de Cris Segura | 40357922x

1.2.2. La memòria col·lectiva considerada com a patrimoni immaterial

El concepte de *patrimoni cultural* ha sofert transformacions molt significatives des del final de la Segona Guerra Mundial fins al present. El que s'ha considerat o no patrimoni cultural (i, per tant, digne de ser conservat i mereixedor de ser llegat a les generacions futures) s'ha modificat substancialment des del moment en què el patrimoni sempre era un objecte o monument material únic i singular (una obra d'art, un jaciment arqueològic, un objecte valuós...), fins a l'actualitat en la qual el patrimoni cultural es valora no només pel seu valor intrínsec sinó també pel seu significat simbòlic i identificador.

Tanmateix, la idea de patrimoni cultural estava indefectiblement vinculada a la de «materialitat». De fet, fins l'any 2003, en què es va aprovar la Convenció per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial, una de les condicions per ser considerat patrimoni cultural era, precisament, la materialitat. No va ser fins a l'any 2005 que en el nou esborrany d'estatuts de l'ICOM es va substituir l'expressió pels termes *patrimoni material i immaterial*.

Constatem així que la noció d'immaterialitat del patrimoni cultural és força recent i avui en dia encara es discuteixen els límits i les relacions entre el patrimoni material i l'immaterial, i els ítems que poden ser inclosos sota aquest epígraf.

Les característiques del patrimoni cultural immaterial poden ser extretes de la seva definició [1] que ens marca les seves característiques i dona pistes sobre quins seran els punts que cal discutir al respecte. Per començar, en destacarem quatre:

- Les relacions complexes i difuses entre el patrimoni material i immaterial, que posen en evidència com els límits són poc definits en moltes ocasions o com, a vegades, no es poden considerar de manera deslligada l'un de l'altre.
- La mutabilitat i fragilitat d'aquest tipus de patrimoni. Al contrari de les nocions tradicionals de patrimoni caracteritzades per la seva permanència en el temps i per la seva estabilitat, aquest patrimoni té com a marca constituent la seva versatilitat i dinamisme, que fa que es transformi de manera contínua. Aquest fet planteja un dels principals problemes de conservació del patrimoni, que obliga a fixar-lo d'una manera determinada (mitjançant un enregistrament visual o sonor) i, per tant, el despulla de la seva condició d'efímer i mutable.
- La seva acció profundament identificadora que, en moltes ocasions, s'adreça a les comunitats o als grups humans tradicionalment marginats dels canals de poder i, en conseqüència, té una clara funció d'inclusió social. Aquest fet marca una gran diferència sobre els usos tradicionals del patrimoni que, en moltes ocasions, tenien una funció de consolidació i exhibició del poder de les elits culturals i econòmiques d'una comunitat.
- El patrimoni immaterial desplaça el centre d'interès de l'objecte a la persona, que esdevé, per si mateixa, centre de protecció patrimonial. Aquest canvi és profundament estructural, ja que suposa un canvi en el punt de vista i es desplaça des de les expressions culturals materials a les persones i als seus coneixements i habilitats. Es veu el patrimoni com un sistema viu i moltes vegades s'utilitza l'expressió *cultura viva* com a sinònim de PCI, precisament per referir-se a aquesta seva condició efímera.

En la nostra recerca, partim de la idea que les memòries personals d'un grup o d'una comunitat són una manifestació més del seu patrimoni, en concret, que hauria de ser inclosa dins la categoria de PCI. Aquesta idea se sustenta en el convenciment que les memòries personals formen part d'un constructe molt més complex, relacionat amb la memòria col·lectiva d'una comunitat o d'un grup humà determinat, i formen part del seu mecanisme identificadors. Giovanni Pinna, membre del consell executiu de l'ICOM, identifica com a mínim tres categories de PCI, encara que moltes vegades les fronteres són difuses:

- La primera categoria inclouria les expressions que es representen físicament de la cultura o dels modes de vida tradicionals de comunitats determinades, com per exemple els seus rituals religiosos, les economies tradicionals o el folklore... Aquestes expressions mantenen el seu valor tant temps com es manté viva la cultura a la qual pertanyen.
- La segona categoria inclouria totes aquelles expressions individuals i col·lectives que no tenen forma física: el llenguatge, les memòries, les tradicions orals, les cançons i la música tradicional no escrita.
- La tercera categoria inclouria els significats simbòlics i metafòrics dels objectes que constitueixen el patrimoni material. Cada objecte té dues dimensions: el seu aspecte físic i el seu significat, que prové de la seva història, de la interpretació que rep dels altres i de la seva capacitat d'enllaçar el passat amb el present. [Pinna, 2003:4]

Des de la museologia, doncs, trobem un posicionament clar a favor de la consideració de les memòries personals com a PCI, concretament a la segona categoria formulada per Pinna, i el principal argument a favor seria que aquests records comuns i compartits configuren la identitat d'una comunitat, ja sigui social, ètnica o fins i tot de gènere, com ara els records que tenen els immigrants del seu país d'origen, però també de com els va tractar el país d'acollida; els records de les comunitats de treballadors industrials que conserven no només mètodes de producció en desús, sinó també formes de viure i de veure el món; els records de les dones i de la seva incorporació amb ple dret a la vida civil; els records traumàtics dels exiliats, dels supervivents de guerres i genocidis, de dictadures i de qualsevol situació traumàtica que hagi sofert una comunitat determinada. Tanmateix, aquesta consideració encara no és una idea acceptada comunament i bona part de la comunitat museològica encara és reticent a incorporar aquesta mena d'ítems patrimonials als seus discursos expositius.

Si acceptem que les memòries són manifestacions patrimonials i que aquestes memòries inclouen tant relats de vivències no traumàtiques com d'aquelles que sí que ho són, entendrem que la preservació d'aquest patrimoni genera conseqüències que superen el marc estrictament patrimonial. Un exemple serien les històries dels «desaparecidos» de Xile i Argentina, dels represaliats de la Guerra Civil Espanyola o de les víctimes de la «neteja ètnica» dels Balcons. Totes aquestes narracions tenen un component testimonial que s'utilitza socialment com a font de reivindicació política i que ha permès obrir (o reobrir, en alguns casos) processos judicials amb conseqüències socials i econòmiques molt importants.

Els darrers anys i des dels estudis de patrimoni (*Museum Studies*), hi ha cada cop més veus que pressionen per la incorporació explícita d'aquesta categoria de relats personals com a membre de ple dret dins del catàleg d'ítems que configuren el PCI. Molts professionals de diversos àmbits s'han pronunciat en aquesta direcció. Sembla que és molt més senzill assimilar a la categoria de patrimoni aquelles narracions més vinculades a experiències vivencials de tipus etnogràfic, que no pas els testimonis de situacions traumàtiques, amb fort contingut polític i que, en molts casos, poden ser utilitzats com a instruments legals per engegar processos judicials i reparacions morals i econòmiques.

El material de la presentació està sota la propietat de la Comissió Nacional d'Investigació del Patrimoni Cultural i està sota la protecció de la llei de propietat intel·lectual i drets relacionats.

terminado

Resum de notes i subratllats

Anters passos Darreres notícies

Enviar a blog

...nther_Haensch/6 +

Amb la col·laboració de Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

e-library | Conferències | Cicle de conferències 94-95

< subratllats i notes del llibre />

Veure subratllats | Veure notes | Veure tot
Exportar subratllats a pdf | Exportar notes a pdf | Exportar tot a pdf

 eliminar

24/02/2011

La lexicografia moderna va néixer quan les llengües del poble suplantaven cada vegada més el llatí i quan, per sort per a la lexicografia naixent, es va introduir la impremta a tota Europa, cosa que posava els diccionaris, abans copiats a mà i per tant privilegi d'una minoria, a l'abast de tothom. Les obres que es van publicar corresponien a tres categories. Les del primer grup, que tindran molta importància fins al segle XIX, tenen com a fi fomentar el coneixement i l'ús correcte del llatí clàssic segons l'ideal renaixentista i humanista de l'època. Les del segon grup es proposen simplement de facilitar la comunicació amb parlants d'altres llengües: comprensió passiva o producció activa de textos. Es tracta de vocabularis temàtics, manuals de conversa, alguns d'ells ofereixen fins i tot models de cartes comercials. A aquest grup pertany, per exemple, una obra que és un dels primers inventaris lexicogràfics de dues llengües modernes, és a dir, sense llatí, un vocabulari temàtic italià-alemany d'un tal Adam von Rottwell [\(o\)](#)

 24/02/2011

...El títol d'aquesta ponència implica pràcticament una valoració crítica de tota mena d'obres lexicogràfiques independentment dels seus noms, com ara diccionari, glossari, vocabulari, lèxic, nomenclàtor, etc.; noms que en el passat s'han usat molt arbitràriament i que encara avui en dia no s'usen sempre correctament per designar els distintes tipus d'obres lexicogràfiques....

editar eliminar

nota 2

 eliminar

24/02/2011

Je n'ai pas pu venir vous parler du *Trésor de la langue française* (TLF) à l'ouverture de votre cours, au mois de novembre dernier, comme me l'avait demandé le professeur Teresa Cabré. Cela coïncidait

Cerca avançada a la biblioteca

 sortir

Cicle de conferències 94-95

CONFERÈNCIES

Ampliar escriptori

Consulta i modificació de notes

primers passos Darreres notícies

Enviar a blog

cu...nther_Haensch/8 +

lums i ombres, alts i baixos. Tots dos s'expliquen principalment per la gènesi i l'evolució de la lexicografia i per la influència d'una sèrie de factors a fi de comptes extrallexicogràfics, és a dir, polítics, socials, econòmics i culturals.

Com he exposat en altres publicacions, la lexicografia va néixer en una zona precientífica, d'una manera empírica, rutinària, sense una teoria preestablerta, desenvolupant els seus mètodes i les seves tècniques, per dir-ho així, «sobre la marxa». Si fem un salt endavant fins avui, podem anticipar que, amb tot, els diccionaris

eliminar

24/02/2011

La lexicografia moderna va néixer quan les llengües del poble suplantaven cada vegada més el llatí i quan, per sort per a la lexicografia naixent, es va introduir la impremta a tota Europa, cosa que posava els diccionaris, abans copiat a mà i per tant privilegi d'una minoria, a l'abast de tothom. Les obres que es van publicar corresponien a tres categories. Les del primer grup, que tindran molta importància fins al segle XIX, tenen com a fi fomentar el coneixement i l'ús correcte del llatí clàssic segons l'ideal renaixentista i humanista de l'època. Les del segon grup es proposen simplement de facilitar la comunicació amb parlants d'altres llengües: comprensió passiva o producció activa de textos. Es tracta de vocabularis temàtics, manuals de conversa, alguns d'ells ofereixen fins i tot models de cartes comercials. A aquest grup pertany, per exemple, una obra que és un dels primers inventaris lexicogràfics de dues llengües modernes, és a dir, sense llatí, un vocabulari temàtic italià-alemany d'un tal Adam von Rottweil (o

24/02/2011

...El títol d'aquesta ponència implica pràcticament una valoració crítica de tota mena d'obres lexicogràfiques independentment dels seus noms, com ara diccionari, glossari, vocabulari, lèxic, nomenclàtor, etc.; noms que en el passat s'han usat molt arbitràriament i que encara avui en dia no s'usen sempre correctament per designar els distints tipus d'obres lexicogràfiques....

editar eliminar

nota 2
modificació nota

enviar

Exportació de notes i subratllats

The screenshot shows a web browser window displaying a digital library interface. The browser's address bar shows the URL `http://www.docu...nther_Haensch/6`. The page header includes the logo of the Generalitat de Catalunya and Institut Català de les Indústries Culturals, along with navigation links for 'e-library', 'Conferències', and 'Cicle de conferències 94-95'. The main content area is titled 'subratllats i notes del llibre' and contains a list of notes and highlights. The first note, dated 24/02/2011, discusses the history of lexicography. Below it, a note titled 'nota 2' is visible. A second note, also dated 24/02/2011, mentions the 'Trésor de la langue française (TLF)'. On the right side of the page, there is a sidebar for the 'Cicle de conferències 94-95' with a search bar and a book cover image. Overlaid on the bottom right of the browser window is a Firefox dialog box titled 'Abriendo doc.pdf'. The dialog asks 'Ha escogido abrir doc.pdf' and provides the URL `http://www.documentauniversitaria.cat`. It offers three options: 'Abrir con Adobe Acrobat Pro (predeterminada)', 'Guardar archivo', and 'Hacer esto automáticamente para estos archivos a partir de ahora'. The 'Abrir con' option is selected, and the 'Aceptar' button is highlighted.

Vista del resultat de l'exportació

The screenshot displays a web browser window with a PDF document viewer and a library website. The browser's address bar shows the URL http://www.docu...nther_Haensch/6. The PDF viewer shows a document titled "doc-2.pdf" (página 1 de 2) with a toolbar for navigation and zooming. The website, "e-library - Documenta universitaria", features a search bar and a sidebar with navigation options. The main content area displays the text of the document, including a section titled "Subratllats i anotacions" and a "Nota" section. The "Nota" section contains the following text:

nota 2 - El títol d'aquesta ponència implica pràcticament una valoració crítica de tota mena d'obres lexicogràfiques independentment dels seus noms, com ara diccionari, glossari, vocabulari, lèxic, nomenclàtor, etc.; noms que en el passat s'han usat molt arbitràriament i que encara avui en dia no s'usen sempre correctament per designar els distints tipus d'obres lexicogràfiques.

Amb la col·laboració de

Formulari de cerca

Les paraules entrades es buscaran dins de totes les pàgines d'aquest llibre

S'han trobat 30 coincidències

... (00_Pagines_inicials).- UNIVERSITARI DE LINGÜÍSTICA APLICADA

...

... (02_Presentacio).- l'Institut Universitari de Lingüística Aplicada de la...

... (02_Presentacio).- l'especificitat del doctorat en lingüística aplicada...

... (02_Presentacio).- El programa de doctorat Lingüística aplicada: lèxic i...

... (03_Jose_Manuel_Blecua).- lingüística como en la lexicografía. Luego...

... (03_Jose_Manuel_Blecua).- Cuando se discute en lingüística si el nombre propio forma...

... (03_Jose_Manuel_Blecua).- funciona lingüísticamente: los

... (03_Jose_Manuel_Blecua).- metalingüística: del nombre propio dentro del nombre propio...

... (05_Gunther_Haensch).- lexicografía lingüística, és a dir, els diccionaris...

Cerca avançada a la biblioteca

Cicle de conferències 94-95

CONFERÈNCIES

+i

Cerques avançades

notícies

Documenta Universitaria e-library

Idioma català ok

Crís Sortir canviar d'usuari

Amb la col·laboració de Generalitat de Catalunya Institut Català de les Indústries Culturals

Cerca a la biblioteca:

Títol

Descripció

Autor

Institució

Coleccions Selecciona

Enviar consulta

S'han trobat 73 coincidències - pàgina 1/7

1 2 3 4 5

L'ús de corpus en la traducció especialitzada
Pilar Sánchez-Gijón

Léxic i neologia
M. Teresa Cabré i Castellví, Judit Freixa Aymerich, Elisabet Solé Solé

La Terminología: representación y comunicación
M. Teresa Cabré i Castellví

Terminología y derecho
M. Teresa Cabré i Castellví, Carme Bach Martorell, Jaume Martí Llobet

el meu escriptori

Cicle de conferències 94-95

L'evolució del paisatge forestal a les terres gironines a la segona meitat de segle XX
Josep Gordi Serrat

Treball agrari i reproducció econòmica
Enric Saguer i Hom

Els arxius patrimonials
Pere Gifre i Ribas, Josep Matas i Balaguer, Santi Soler i Simon

Cicle de conferències 95-96

Curs de comptabilitat financera
Miquel Lladó Badosa

Amb la col·laboració de

e-library | Llibres | En primera persona

Publicacions de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural

En primera persona

Laura Solanilla Demestre

LLIBRES

ISBN: 978-84-9984-038-3
DL: B-48.123-2009

190 pàgines
E-book
Idiomes:

 Like Be the first of your friends to like this.

Logged in as Cristina Segura Sirvent

Add a comment...

Post comment to my Facebook profile

[Administer Comments](#)

 Facebook social plugin

[Búsqueda avanzada](#)

 Cristina [sortir](#)

< el meu escriptori >

Cicle de conferències 94-95

+i

L'evolució del paisatge forestal a les terres gironines a la segona meitat de segle XX

Josep Gordi Serrat

+i

Treball agrari i reproducció econòmica

Enric Saguer i Hom

+i

Cicle de conferències 95-96

+i

Curs de comptabilitat financera

Miquel Lladó Badosa

+i